

[Aage Fogh.]

fortegnelsen over de kommuner, hvor det har aktuel betydning, er det let at se, at det er kommunerne ude i landdistrikterne. Det gælder Hjørring amt og Randers amt, hvor man, på trods af at venstre har det store flertal, ligger med den høje jordbeskatning, og dér bliver man nu tvunget til en nedsættelse. Det gælder endvidere Lolland-Falster, hvor årsagen til, at man ligger højt, som bekendt er de mange store herregårde. Også her tvinges man nu til en nedsættelse, der bliver til fordel for herremændene, og så er der nogle andre, der skal betale.

Jeg forstår meget godt, at hele denne politik er i fuld overensstemmelse med, hvad repræsentanten for det konservative folkeparti ønsker. Jeg forstod også — heldigvis, må jeg sige — at den ærede ordfører for socialdemokratiet ikke var nær så stolt af den. Jeg håber derfor på, at vi i fremtiden ikke fortsætter ad denne vej, men, hvis der skal røres ved ejendomsskatterne, tilstræber en mere ensartet promise over hele landet, også i bydistrikterne, og så eventuelt gør den konjunkturbestemt for landbruget, for alle dem, der lever af at dyrke jorden, således at den kan vige i dårlige tider og stige i gode tider.

Den form, der her er valgt, er jeg så stærk modstander af, at jeg i dette tilfælde ikke vil nøjes med at undlade at stemme, men vil stemme imod, når lovforslaget kommer til endelig afstemning.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):

Der er nogle gange af de forskellige ordførere brugt ordene „med behersket glæde“ eller „begejstring“. Må jeg indlede med at sige, at det er hverken med glæde eller begejstring, jeg takker de ordførere, der har talt i dag angående denne sag; tilslutningen har været lidt blandet, hvad jeg senere skal gøre et par bemærkninger om, men der er et par ting, jeg vil kommentere først.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen spurgte om min stilling til spørgsmålet om ligningsforholdet og mente, at der var sket så mange ændringer i de forhold, der gør sig gældende på dette område, at tiden måske var inde til at se på, om ikke amtsrådets tilsyn med ligningen skulle forsvinde og kommunerne selv klare dette. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem,

men vil dog nævne — for at man kan få et indtryk af, hvordan det ligger med den procentdel af udskrivningen, der efter ligningsforholdet sker på grundværdierne — at i 275 kommuner er den under 20 pct., i 775 kommuner mellem 20 og 40 pct., i 171 kommuner mellem 40 og 60 pct., i 37 kommuner mellem 60 og 80 pct., og 1 kommune ligger i gruppen 80 pct. eller derover. Sådan ligger fordelingen inden for dette felt. Jeg er meget villig til at se på dette forhold, og jeg synes også, tiden er moden til, at man lader kommunerne fastsætte grundskyldpromillen og afgøre, hvad der opkræves henholdsvis på fast ejendom og på indtægt og formue. Vi kommer så også væk fra ankenævnet og alt det dér, og jeg synes, det ville være udmærket, hvis det kunne klares derved; så kunne vi også slippe for den strid, der har været mellem amter og kommuner.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der til ankenævnet sidste år — det var første gang, ankenævnet fungerede — blev valgt 4 medlemmer udefra og 1 medlem, nemlig formanden, fra indenrigsministeriet. Disse 5 har haft 16 sager forelagt, hvoraf, så vidt jeg ved, 1 er afvist; af de andre 15 sager har man i de seks stadfæstet det af amtsrådet fastsatte ligningsforhold, og i 2 sager har man fastsat ligningsforholdet i overensstemmelse med det af sognerådet indstillede, medens man i 7 sager har fastsat et ligningsforhold, der ligger imellem det af sognerådet indstillede og det af amtsrådet fastsatte.

Vil man give kommunerne anledning til selv at bestemme ligningsforholdet, er det klart, at det kan gøres på forskellig måde. Det kan gøres på den måde, at man giver et større antal kommuner ret til selv at bestemme det; nogle kommuner over en vis størrelse har jo ret til selv at bestemme det, og det antal indbyggere, der kræves for at få denne ret, kan nedsættes. Man kunne også give alle sognekommuner, der ønsker det, adgang til med amtsrådets samtykke at fastsætte grundskyldpromillen. Man kan vælge en helt anden udvej, og det er den med de færreste konsekvenser, nemlig helt at afskaffe lovens bestemmelser om ligningsforholdet, således at grundskyldpromillen i alle kommuner, både købstad- og sognekommuner, fastsættes umiddelbart af kommunalbestyrelserne. Jeg skal ikke